

ŠALEŠKI IRUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

26. marec 1971 — Leto VII. 6. (137) — Cena 0.30 din. Poštšina plačana v gotovini

Zapis s seje obeh zborov občinske skupščine

Revní proračun gospodarsko bogate občine

Odborniki velenjske občinske skupščine so na 11. seji obeh zborov sprejemali predpise s področja proračunske potrebnosti, ki jih je predlagal svet za finance. To so bili odloki o letošnjem občinskem proračunu, določiti sredstev za financiranje vzgoje in izobraževanja, spremembah in dopolnitvah odloka o občinskih prispevkih in davkih občanov, spremembah odloka o prometnem davku od nepremičnin in pravic, spremembah in dopolnitvah odloka o občinskem prometnem davku. Ker so odloki pomembni za občane jih skupaj z drugimi predpisi, ki so jih sprejeli na zadnji seji občinske skupščine, danes objavljamo v občinskem uradnem glasilu.

Največ besedi so odborniki povedali, ko so razpravljali o predlogu letošnjega občinskega proračuna. Ugotavljali so, da je proračun občine Velenje razmeroma skromen, čeprav občina sodi po gospodarski razvitosti in narodnem dohodku med razvite. Bili so proti veljavnim instrumentom, ki zavirajo razvoj iniciativnejših in na splošno prizadevnejših občin. Limit glede povečanja proračuna (stopnja tega limita je namreč določena z 10,8 odstotka) je zadel tiste občine, ki so zavzete in delavne. Pri nezavzetih pa je povzročil prav nasprotni učinek. Zato ni prav, da istovetijo, kar zadeva proračunsko potrebnost, občine, ki ne napredujejo, z onimi, ki se naglo razvijajo. Te imajo vedno

večje potrebe, zlasti na področju šolstva, otroškega varstva, komunalne ureditve, zdravstva itd.

Velenjska občina se hitro gospodarsko razvija, proračun pa je reven in znašajo njegovi predvideni dohodki 18.386.344 dinarjev, kar je za 4 odstotke več kot lani. Zaradi vedno večjega odpiranja novih delovnih mest, nastajajo nove potrebe v skrbi za delovnega človeka zunaj tovarniških vrat. Družbeni skupnosti ne more biti vseeno, kako bodo občani preskrbljeni z dobrinami (med nje sodijo tudi kulturne), kakšne bodo ceste, zdravstvena skrb in v kakšnih prostorih se bodo šolali otroci. Velenjski proračun pa ima na voljo le najnujnejša sredstva za kritje stroškov državnih organov,

sodišča in delno za kritje potreb društev in organizacij. Denarja pa zmanjka za investicije v družbeni standard, ki pa je, kot smo že zapisali, zaradi naglega razvoja gospodarstva, vedno bolj pereč. Ko so odborniki razpravljali o limitu, ki je močno oškodoval občinski proračun, so poudarjali, da se v velenjski občini odnos

(Dalje na 2. strani)

OBISKALA JE RODNI KRAJ

Tovarišica Ela Ulrih-Atena, je obiskala svoj domači kraj, da se spozna z njegovimi problemi in razvojem. Dopoldne si je ogledala novo hidrarno »Ojke« v Podgori pri Smartnem ob Paki in trgovsko podjetje »Vino« v Smartnem, nakar je obiskala šolo, ki nosi ime njenega brata. Pionirjem je pripovedovala spomine o bratu in doživlja iz NOB na področju Smartnega.

Popoldne pa se je pogovarjala z učitelji o šolskih problemih v zvezi s financiranjem, pa tudi o novem učnem predmetniku in učnimi načrti. Nato pa je imela razgovor s predstavniki krajevnih organizacij, ki so jo spraševali o problemih urbanističnega načrta Smartnega, o dozidavi šole in telovadnice ter otroškega vrta, o gradnji samopostrežne trgovine in drugem.

Vandalizem ali napihnjenost

Stvari v Velenju se ponavljajo... Najprej so razgrajali v mladinskem klubu. Ko so lega zaprli, so se prestavili v hotel, kegljišče in delavski klub. Končno pa je področje njihove razbijaške dejavnosti postal novozgrajeni bazen.

In kdo so ti napihnjeni razgrajalci, ki jim je tuja spodobnost in olikanost? Gre za razmeroma malo skupino fantalinov, ki s svojim nespodobnim obnašanjem resnično krnijo ugled velenjske mladine. Ti najstniki, očitno presiti dobrot, s svojim grdim vedenjem motijo in vznemirjajo prebivalce Velenja, ki spodobno sedijo v tem ali onem gostišču in rekreacijskem prostoru. Vesti o grdem in razgrajškem obnašanju skupine pobalnikov prihajajo od vsepovsod. Postali so drznejši in neugnani.

Višek vsega pa so dogodki v novem zimskem kopališču. Tu je skupina fantov, ki so očitno menili, da bo njihova veljava na ta način večja, že nekaj dni po otvoritvi razbili šipo vredno 6.000 dinarjev, uničevali klopi, trgali zavese, lotili pa so se tudi avtomatske naprave za reguliranje toplote vode in ozračja. Neprimerno so se obnašali do zaposlenega osebja, zahtevali nemogoče stvari — mladoletniki celo alkohol.

Še enkrat poudarjamo, da gre za majhno skupino mladeničev in ne želi-

mo prizadeti velike večine spodobne in delovne velenjske mladine. Ta mala večina napihnjenec pa je vendarle prizadela in okrnila ugled vsem ostalim mladim Velenjčanom. Slednji so tudi sami reagirali in so že začeli ukrepati proti posameznikom, ki sramotijo ugled naše mladine.

Tako je predsedstvo občinske konference ZMS Velenje na nedavni seji govorilo o posameznikih in manjših skupinah, ki kvarijo ugled mladini velenjske občine. Člani najvišjega vodstva mladinske organizacije v občini so bili enotnega mnenja, da je treba proti takšnim mladincem najostreje ukrepati.

Podobno so o teh negativnih pojavih razpravljali tudi na razgovoru pri predsedniku občine predstavniki milice, obče uprave in mladine. Delavci postaje milice bodo vsakega neredneža odstranili iz javnega lokala in ga prijavili sodniku za prekrške. Enako bodo postopali tudi z mladoletniki, na odgovornost pa bodo poklicani starši, ki bodo morali povrniti škodo.

Sicer pa je najbolj razveseljivo, da so mladi sami že začeli ukrepati in svojim sovrstnikom, ki se ne znajo spodobno obnašati, krepko stopili na prste. Najbolje bo, da razgrajalce pomečejo iz gostišča in kopališča!

Politični aktiv termoelektrarne o neodgovornem pisanju

VILA „ŠIROKO“ JE DOSTOPNA VSAKOMUR

V Delu in TT sta bila objavljena članka v katerih sta se časnikarja Janez Sever in Tone Fornezi spotaknila ob odločitve elektrarne, da je opremila vilo »Široko« s stilnim pohištvo. Očitno je, da sta oba hotela diskreditirati direktorja šoštanske termoelektrarne Cirila Misleja, dipl. strojnega inž., samoupravne organe in tudi ves kolektiv.

Ker sta pisca obeh člankov žalila osebnost direktorja in ga v javnosti pri-

kazala, da v nepravem času razmetuje družbeni denar in ga vlaga v investicijo, ki

po njunem ni potrebna, je prejšnji petek sindikat elektrarne sklical sestanek članov vodstev družbeno političnih organizacij in komunistov. Gre v bistvu za to, da je elektrarna opremila vilo »Široko« s stilnim pohištvo. Predsednik izvršnega odbora elektrarniškega sindikata Tone Kugonič je o kritičnem pisanju na rovaš opremljanja vile »Široko« in o mišljenju, ki vlada v njihovem kolektivu, med drugim povedal: »Smo sredi uspešne izgradnje največjega turboagregata v

(Dalje na 2. strani)

DELAVSKI SVETI TREH ELEKTRARN V VELENJU

Trboveljska elektrarna pristopila k pogodbi med TE Šoštanj in Savskimi elektrarnami. — Direktorji treh elektrarn pooblašeni za podpis družbenega dogovora.

V torek 23. marca so se v Velenju zbrali delavski sveti TE Šoštanj, TE Trbovlje in Savskih elektrarn. Obravnavali so predvsem vprašanje povezovanja v elektrogospodarstvu in pa ekonomski položaj proizvajalcev električne energije. Seji delavskih svetov so prisostvovali tudi nekateri poslanci in predstavnik elektrogospodarstva Maribor.

Trije delavski sveti so izglasovali pristop trboveljske elektrarne k pogodbi o združenem delu med Savskimi elektrarnami in šo-

štansko elektrarno. Vsa tri podjetja se sporazumno dogovarjajo o proizvodnji in prodaji električne energije, sodelujejo pa tudi pri reševanju tehničnih vprašanj in v drugih zadevah. Gre za primer, ki kaže, kako je možno uspešno sodelovati tudi brez fizične integracije.

Posebno zanimiva točka dnevnega reda je bila razprava o povezovanju slovenskega elektrogospodarstva v okviru družbenega dogovora. Delavski sveti vseh treh elektrarn so na seji pooblastili svoje direktorje, da podpišejo družbeni dogovor, če medtem ne bo prišlo do bistvenih sprememb zadnje variante tega dogovora, hočejo pa, da v skupščinski komisiji še določijo pristojnosti odbora družbenega dogovora.

(Dalje na 2. strani)

KAJ MISLIJO DRUŽMIRČANI O SVOJI USODI, KER SE BODO MORALI ZAČETI ŽE DRUGO LETO ODSE-LJEVATI? Bili smo med njimi in na 3. strani zabeležili, kar so nam povedali.

NADALJEVANJA S I. STRANI — NADALJEVANJA S I. STRANI — NADALJEVANJA

DELAVSKI SVETI TREH
ELEKTRARN V VELENJU

V razpravi o tem vprašanju govorilo tudi več poslancev. Ivan Kreft se je zavzel, da bi vsa elektrogospodarska podjetja čimprej podpisala družbeni dogovor, menil pa je tudi, da so bili poslanci v skupščini preveč kritični. Gregor Klančnik, direktor združenih železarn je povedal, da so tudi oni zainteresirani za dobro gospodarjenje v elektrogospodarstvu in da bi raje sklepali pogodbe z enim predstavnikom elektrogospodarstva kot pa z več podjetji. Jože Florjančič iz Maribora pa je med drugim poudaril, da bi bila morda najbolj koristna oblika združeno podjetje, ki bi lahko usmerjalo tudi razširjeno reprodukcijo, menil pa je tudi, da je škoda, da niso navzoči delavski sveti vseh proizvajalcev elektrike.

V poročilu o lanskem gospodarjenju TE Soštanj in Savskih elektrarn je bilo med drugim rečeno, da sta podjetji lani skupno imeli

za okrog 20 milijonov din izgube in da so to krili s stranskimi dohodki in sredstvi iz rezervnih skladov. Deloma je na povečanje stroškov vplivala rast cen goriva, predvsem pa se pozna višja cena, ki jo je zaračunavalo elektrogospodarstvo Maribor.

Za letos je položaj še manj ugoden. Izračuni kažejo, da bo zaradi podražitve premoga in dobave dražje elektrike iz Bosne letos primanjkljaj še večji. Tudi če podražijo elektriko za 30 odstotkov, bi tri podjetja izkazala ob koncu leta nad 60 milijonov din izgube.

Na skupni seji so delavski sveti sklenili, da pošljejo izvršnemu svetu Slovenije informacijo o težkem finančnem položaju obeh termocentral, predlagali pa so tudi, da bi skupno z elektrogospodarstvom Maribor in soškimi elektrarnami predložili izvršnemu svetu zahtevek za zvišanje cen električne energije.

VILA „ŠIROKO“
JE DOSTOPNA VSAKOMUR

Jugoslaviji, zato si upam trditi, da je vsak patriot v naši domovini ponosen na ta objekt, predvsem pa smo nanj ponosni člani kolektiva termoelektrarne Soštanj. Sedanje naprave so bile lani 81 odstotno pogonsko pripravljene, angažirane pa 92 odstotno. Nahrčamo se pred podpisom črčbenega dogovora, ki naj dokončno reši odprto vprašanje elektrogospodarstva v korist skupnosti. Ta dejstva ne navajam zato, ker jih ne bi hoteli poznati, pač pa zato, ker jih nekateri nečejo videti in jim je več od tega, da v javnosti diskreditirajo našega direktorja, posredno pa tudi naše samoupravne organe in celotni kolektiv.

Na predzadnji seji delavskega sveta smo na podlagi določil našega statuta obravnavali vprašanje zaupanja vodilnim ljudem v kolektivu. Takrat smo enotno ugotovili, da so direktor, njegov pomočnik in vodje sektorjev vložili največji

trud za čim ugodnejši gospodarski uspeh podjetja in za tovariške medsebojne odnose v kolektivu. Posebno priznanje smo dali prav direktorju Cirilu Misleju. Ne dvomim v pravilnost takratnega sklepa, zato me toliko bolj prizadene vsebina časopisnih člankov, naperjenih zoper njega. Prepričan sem, da lahko vrednoti uspešno ali neuspešno delo direktorja le kolektiv. Ne samo zato, ker ima to pravico določeno s predpisi, temveč zato, ker njegovo delo najbolj pozna in je na njegovih pravih odločitvah tudi najbolj zainteresiran.

Člani kolektiva poznajo polarizacijo sil za ureditev vprašanj v slovenskem elektrogospodarstvu, zato se mi nehoti vsiljuje domneva, da gre pri zadnjih člankih za to, da se razbije enotnost v podjetju in diskvalificira elektrarno Soštanj kot enega najvažnejših subjektov pri urejanju slovenske elektro gospodarske problematike.

Ko ugotovljamo velike uspehe, ki smo jih dosegli v preteklem obdobju, se moramo zavedati, da smo jih lahko izpolnili le ob velikem osebnem prizadevanju predvsem direktorja, in bi bilo za nas nepošteno, če bi v tem času molčali, ko ga po-

samezniki izven podjetja žalijo in blatijo v časopisju, posebej še zato, ker vso njegovo delo temelji na odločitvah samoupravnih organov. V tem smislu je napad na njega tudi žalitev naših samoupravnih organov, družbeno političnih organizacij in celotnega kolektiva.

Tudi v razpravi so Zvone Vidic, Filip Lesnjak, Ivan Gašperšič, Ivo Melanšek, Alojz Ribič, Franc Slavič in Franc Pečovnik menili, da gre za poizkus, da bi sedaj, ko so pred podpisom družbenega dogovora v elektrogospodarstvu in uspešno gradijo termoelektrarno Soštanj III, diskreditirali direktorja, samoupravne organe in ves kolektiv. Pojasnili so tudi, da so vilo »Široko« opremili s stilnim pohištvom serijske proizvodnje in zato ni razkošja in razmetavanje denarja. Vilo, ki je bila pred vojno last tovarnarja Vošnjaka, je termoelektrarna dobila v last od občine, da bi jo ohranila. Zato so jo vseskozi uporabljali za poslovne razgovore, konference in klubske namene. Vila ni zaprtega tipa in je dostopna vsakomur, zato ne gre za reprezentančno stavbo ozkega kroga ljudi, temveč za delavski klub.

Ker bi morali vilo »Široko« spet obnoviti in jo o-
brantiti propadanja, je de-

lavski svet elektrarne odobrila 100.000 dinarjev. Zatem pa so se oglasili poslovni partnerji, ki sodelujejo pri gradnji nove elektrarne in bili pripravljene prispevati dodatna sredstva, če bodo lahko prostore v vili uporabljali za svoje poslovne razgovore. Tako so Elektro-nabava, Elektrotehna, Gradis, Metalna in Hidromontaža prispevali 400.000 dinarjev. Za 500.000 skupaj zbranih sredstev so kupili pohištvo pri Stillesu v Sevnici, ki je stalo 310.000 dinarjev, preostalih 190.000 pa so uporabili za obnovitvena dela.

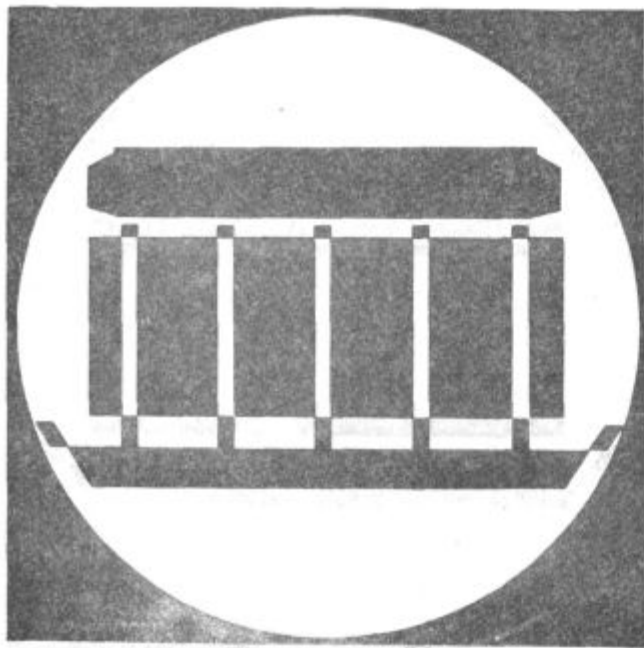
Na sestanku je predsednik krajevnega odbora SZDL Soštanj Martin Primožič dejal, da so v vili »Široko« edini boljši prostori v Soštanju in so jih lahko vsi uporabljali za poslovne in druge razgovore. Odločitev delavskega sveta termoelektrarne je po njegovem mnenju pravilna in v tem primeru opremljanje vile ni razmetavanje denarja.

Člani vodstev družbeno političnih organizacij in prisotni komunisti so na sestanku obsodili kritično pisanje, zlasti pa način, ko hočejo nekateri izven podjetja razvrednotiti prizadevanja članov kolektiva in posebej še direktorja. Ponojno so izrekli zaupanje direktorju dipl. inž. Cirilu Misleju, celotnemu vodstvu in samoupravnim organom ter menili, da je dovolj drugih resnejših problemov, od katerih je dejansko odvisna jutrišnja cena električne energije.

VELEBLAGOVNICA

O
T
V
O
R
I
T
E
V

Zdaj nič več težkih nog
po Celju naokrog
zame je
zate le
veleblagovnica »T«
Tehnomercator Celje

V
E
L
E
B
L
A
G
O
V
N
I
C
EJ
U
N
I

27.

M
A
R
C
A
O
B
S
U
R
IRevni proračun
gospodarsko bogate občine

in interes do dela, zavoljo ne najboljših veljavnih instrumentov, ne bo zmanjšal. Se naprej bomo krepili gospodarsko moč občine in razvijali drobno proizvodnjo in storitveno dejavnost. Sam predsednik občinske skupščine Nestl Zgank je resno opozoril na prisotne pomanjkljivosti in povedal, da bodo o njih konkretno razpravljali že na prihodnji seji občinske skupščine. Več bodo morala dati od sebe manjša industrijska podjetja. Uspešneje pa bo potrebno razvijati obrt, gostinstvo, turizem in kmetijstvo.

Na seji smo slišali nekaj kritičnih besed na račun velenjskega gostinskega podjetja »Pod gradom« in soštanjskega »Kajuhov dom«. Oba capljata v starih razmerah in bore malo prispevata v opremljenosti gostinskih lokalov. Podobno je tudi z drobnimi proizvodnimi podjetji ki ne skrbijo za tehnološki razvoj in novo donosnejšo proizvodnjo ter so zavoljo tega tam kot so bili na začetku. Od takih podjetij občinska skupnost ne more kaj dosti več pričakovati, kot da prispevajo za skupne potrebe občanov — torej tudi svojih zaposlenih delavcev — toliko kolikor jim zakonski predpisi določajo. Naj v zvezi s

tem napišemo, da je uspešni razvoj posameznih delovnih organizacij (tudi malih) odvisen od prizadevnosti in sposobnosti vodilnih ljudi. Lep primer, da se lahko tudi najmanjša podjetja uspešno razvijajo, je Kleparstvo — vodovod Soštanj. Ko je prišel v to podjetje novi direktor, so v kratkem času povečali dejavnost in ustvarili mnogo več sredstev. Podobno je tudi z gostinskim podjetjem »Paka«, ki investira znatna sredstva in skrbi za urejenost prostorov, kakor tudi za solidno postrežbo.

Navedli smo probleme s katerimi se je resneje začela ubadati občinska skupščina. Ze na zadnji seji so sprejeli odlok, na podlagi katerega dajejo olajšave za investicije v storitveni obrti in kmetijski dejavnosti.

Dobra organizacija gasilskih društev in njih opremljenost ni le zadeva občinske skupščine, ampak tudi podjetij. Zato so na zadnji seji občinske skupščine ustanovili gasilski sklad, v katerem bodo zbirali sredstva za gasilska društva, gasilsko opremo in orodje ter za vzdrževanje gasilskih domov. V upravni odbor gasilskega sklada so imenovali Rudija Bajca (predsednik), Slavka Brgleza (taj-

nik), Franca Skarja, Franca Pečevnika, Ivana Ojstrška, Milana Mavsarja, Viktorja Barleta, Jožeta Rebernaka in Ivana Felicijana.

Med drugim so na zadnji seji obeh zborov občinske skupščine sklenili, da se podružnična šola na Ravnah sedaj imenuje osnovna šola XIV. divizije, ker so se na področju Raven odvijali ogorčeni boji, ko je k nam prišla ta slavna partizanska enota.

KAJUHOVE
BRALNE ZNAČKE

Pred dnevi so v šoli v Smartnem ob Paki podelili 154 Kajuhovih bralnih značk. Tej slovesnosti sta prisostvovala tudi pesnica Neža Mavrer in pisatelj Miško Kranjec, ki sta brala pionirjem nekaj malega iz svojih del in nato osebno podelila značke. Podelitvi značk je prisostvovalo še več drugih gostov, med njimi tudi zastopnik zavoda za šolstvo. Učenci so izvedli pester program, posebno je navdušil šolski pevski zbor v novih enotnih oblekah, katere je podelilo šoli podjetje »Oljka« iz Smartnega ob Paki.

T **TEHNO-MERCATOR**
CELJE

DRUŽMIRJE DANES IN NIKDAR VEČ

Teško je ljudem zapustiti ognjišče in hišo v kateri so bili rojeni ali pa v njej prebivali več let. To je tem težje se tedaj, če se že vzpenjajo na poslednje stopnice življenja. Ni lahko spreminiti ustaljene navade in se nenadoma spoprijeti z novimi. Vsaka sprememba okolja, menja tudi način človekovega življenja, ki ga za nekaj časa iztirí. Zato so v tem času, ko ljudje vedo, da bodo morali zavoljo tega ali onega vzroka zapustiti svoje stare domačije, neugnani, razdraženi in tegobni na vse kar jih obdaja.

Je že tako, da živimo v dolini in hodimo po zemlji pod katero je 700 milijonov ton rudnega bogastva. Rudarji ga pridno kopljejo, v nederjih pa ostajajo ogromne razpoke, ki povzročajo ugreznine na zemljini površini. Vse, kar pa je tu postavljenega, je neusmiljeno

izpostavljeno dokončnemu propadu. Zaradi eksploatacije lignita se je ugreznil hrib, na katerem je bilo zgrajeno naselje Škale, pod tem hribom pa je nastalo jezero. Podobna usoda je doletela posamezne hiše v Prelogah. Zdaj pa je na vrsti Družmirje, zatem Gaberke, Topolšica...

Družmirčani pred leti niso verjeli rudniškim ljudem, da se bodo morali postopno odseljevati že od 1972. leta dalje. Čakali so, nekateri so se celo posmevali, sedaj pa je krutost pred njimi. Ko so jim pred leti na sestankih in zborih volivcev pripovedovali o usodi Družmirja, so očanci skimovali, drugi pa so menili, da je za pogovore še dovolj časa.

Odseljevanje iz goste naseljenega področja pa je dolgotrajnejši proces. Morda se tudi v velenjskem rudniku niso v dovoljni meri zavedali in so reševanje odškodninskih zadev nekoliko predolgo zavičevali. Med prizadetimi Družmirčani je završalo lani, ko so iz rudnika dobili prvo pismo. Pravniki svetovalec Viljem Koren je takole pisal: »Vaša nepremičnina imovine je v našem eksploatacijskem polju. Odkopavanje premoša južnega krila v centralnem delu jame. Preloze v času od 1972. do 1975. leta bo povzročilo sesedanje površine in sčasoma onemogočilo nadaljnje hasnovanje in gospodarjenje s to nepremičnino. Zelimo, da se o tem z vami pogovorimo in vas vabimo da se zglasite v direkciji rudnika na informativni pogovor.«

V rudniku lignita imajo izdelane načrte eksploatacije lignita in rušenja na območju Družmirja, Gaberke in dela Topolšice. Načrtujejo štiri rušna območja: od leta 1972-1975, od 1975-1980, od 1980-1985 in po 1985. letu. Najprej se bo v obdobju treh let (to je območje rušenja od 1972. do 1975. leta) porušilo 20 domačij, gasilski dom, cerkev, dom Svobode, zgradba družbenopolitičnih organizacij, ugreznilo pa se bo tudi pokopališče. Zaradi tega se bo moralo v teh letih odseliti nekaj nad 150 prebivalcev, zemljo in kmečka poslopja pa bo zapustilo 7 kmetovalcev.

Gre torej za precejšnje število ljudi, ki bodo morali zapustiti kraj v katerem so živeli dolga leta, mnogi pa so se tu tudi rodili. Na drugi strani pa se bo zavoljo ugreznin, zemlje uničilo dosti imovine Družmirčanov, za katero bo rudnik moral plačati odškodnino. V Družmirju so prebivalci, sedaj ko gre zares, razburjeni. Na povabilo pravnega svetovalec Viljema Korena so prišli na razgovor le trije ali štiri izmed stotine. Družmirčani pravijo, da oni ne prodajajo svoje imovine in bi morali ljudje z rudnika najti pot do njih. Čas pa neusmiljeno hiti...

Bili smo v Družmirju in se pogovarjali z ljudmi. Naši sobesedniki so bili Milan Srebre, predsednik krajevskega odbora SZDL, Rafko Blatnik, predsednik krajevske skupnosti, Berti Skarlovnik, tajnik krajevske skupnosti, upokojenca An-

ton Kropušek in Karel Simon. Rudnikovalci Rudi Novak, Jože Perovec in Franc Kotnik, tajnik gasilskega društva Anton Lampret in zasebni obrtnik Anton Krumpačnik.

Njihove pripovedi so podobne. Rudnik je pred približno štirimi leti grobo ocenil njihovo imetje. Nihče (razen parih, ki so jim hiše že odkupili) še ne ve kolikšno odškodnino bo dobil in kje bo obdeloval zemljo. Družmirčani so se najbolj razburili pred približno dvema leti, ko jim je na nekem sestanku predstavnik rudnika povedal, da bodo za kvadratni meter zemlje plačali 2 dinarja. Termoelektrarna pa je oškodovancem plačala za kvadratni meter travniške površine 10 din, za njivo 12 din. Razlika je precejšnja, čeprav je zemlja po dveh letih verjetno dražja.

Rafko Blatnik: »Naši ljudje ne nasprotujejo in vedo, da se bodo morali odseliti iz Družmirja. Vedo, da je v nederjih večje bogastvo kot na zemlji kjer živijo. Menim pa, da način, kako v rudniku rešujejo ta problem, ni najboljši.«

Milan Srebre: »Socialistična zveza je večkrat načela vprašanje obstoja Družmirja in odseljevanja prebivalstva. Začelo se je s pokopališčem, kjer smo se močno angažirali. Ljudem smo pojasnili, da je najboljša rešitev osrednje pokopališče za vso dolino. Zdaj je na vrsti ta problem. Ker smo vedeli, da je za ljudi boleč in ne bo enostavno rešljiv, smo rudniku predlagali, da bi imenovali skupni odbor, sestavljen tudi od naših predstavnikov. Povem, da so ljudje zelo nezadovoljni in se bomo morali na drugačen način zblížati.«

Berti Skarlovnik: »Verjetno bo največja sporna zadeva kam odseliti kmetovalce, da bodo zadovoljni in bodo lahko še naprej obstajali.«

Franc Kotnik: »Sem kmetovalec in imam 8 hektarjev zemlje. Od nje živimo štiri. Hočem novo kmetijo in ne grem iz doline. Zato se ne bom pogajal o višini odškodnine, ampak želim enakovredno posestvo z zemljo v naši dolini.«

Jože Perovec: »Rudnik nima najboljšega odnosa do nas. Vedeti morajo, da je za nas ta problem boleč. Ker smo se zavedali, da zadeva ne bo tako lahko rešljiva, smo predlagali posebni odškodninski odbor in v njem naše zastopnike. Sam sem že v letih in ne bom več kmetoval, zato zahte-

vam izplačilo odškodnine. Da ne bodo naši očitki zoper rudnik krivični, naj povem primer. Pred letom sem ponudil 14 arov zemlje, ki je v Prelogah, zadaj za Dežmanovo domačijo in na rušnem področju. Za kvadratni meter sem zahteval 5 dinarjev. Nihče se ni oglašil, da bi se pogovorili. Zdaj pa je naenkrat takšna nuja.«

Rudi Novak: »Sedaj nam pravijo, da smo neverni tomaži, ker ne verjamemo, da čez deset let Družmirja ne bo več. Saj smo tudi lahko. Imel sem hišo v tako slabem stanju, da v njej nismo mogli več prebivati. Na lastno roko sem začel graditi novo, ker na občini nisem dobil dovoljenja, kasneje je preglednik iz Ljubljane dovolil gradnjo. V tem času pa se je zaradi zadeve zglasil rudniški pravnik Valter Končan. Zelen sem izvedeti kdaj se bo področje — na katerem sem začel graditi hišo, sploh rušilo, ker sem pač zaradi prijetljajev okleval. Dobil sem čudno tolmačenje. Dejal je

— pri nas se predvideva (na rudniku namreč), ne vemo pa še kdaj po rušeno. — Potem ni čudno, da nismo toliko časa verjeli, dokler nekateri Družmirčani niso dobili lani maja uradnega obvestila.«

Anton Krumpačnik: »Za hišo, ki je stara dvajset let, želim pravično odškodnino. Zgraditi hočem novo na primernem kraju. Zakaj nas niso obvestili, da so v Stari vasi gradbene parcele? Mi, ki svoja premoženja ne prodajamo, smo najbolj upravičeni, da dobimo pravično gradbeno zemljišča.«

Anton Kropušek: V zameno za mojo hišo so mi ponudili drugo v Mozirju. Tja se ne bom odselil, ker hočem ostati v Saleški dolini in v nižini.«

Karel Simon: »Stanujem v gasilskem domu. Nihče mi še ni povedal, kje bom dobil drugo stanovanje.«

Preberimo zdaj še mnenje druge strani, tiste na katero

letijo očitki Družmirčanov. V rudniku lignita trdijo, da se popolnoma zavedajo, kaj pomeni odseljevanje tolikšnega števila prebivalstva. Na ta problem so že več let prej opozarjali, njihovi predstavniki so na različnih sestankih ljudem pripovedovali, prepovedali pa so tudi novo naseljevanje in gradnjo na področju rušenja. Vendar nihče od Družmirčanov ni vzel zadevo resno. Vprašanje pravične odškodnine je za vsako stran drugačna. Na rudniku se zavedajo, da bo prišlo do trenj, ki jih hočejo zadovoljivo in razumno rešiti. Imajo izkušnje, da hočejo ljudje večje odškodnine kot je vredno njihovo premoženje. Zato se morajo pogovarjati z vsakim posebej, ker je tudi interes rudnika, da ne bo oškodovan. Rušenje v Družmirju, kjer je gostota naseljenosti velika, pa zahteva širše reševanje problemov. Ne gre zgolj za odplačilo odškodnine. Tu nastajajo še drugi življenjski problemi, za katere pa bi morala poskrbeti tudi občina. Zato na rudniku pričakujejo njeno sodelovanje.

Bili bi krivični, če bi iz tega, kar smo slišali od desetih Družmirčanov in kasneje iz RLV, naredili kakršenkoli zaključek in ga po svoje razlagali. Brez dvoma drži, da so ljudje prizadeti. Morda upravičeno! Nekdo bo moral narediti korak naprej k zblížanju. Verjetno zgolj skopa pisma z ene ali z druge strani ne bodo dosegla želenega učinka. Pona-vadi lep pristop in razumevajoča beseda več zaležeta kot ponudni dinar.

RUDI NOVAK

SIMON KOSEL

ANTON KRUMPAČNIK

BERTI SKARLOVNIK

JOŽE PEROVEC

ANTON KROPUŠEK

MILAN SREBRE

RAFKO BLATNIK

ANTON LAMPRET

BIK

Cokat, majhen, z lasmi svetle barve, ki so se prelivale v rdečkasto, z modrimi, malo zakravljenimi očmi in rdečim zariplim obrazom zaradi prevelikega števila zvrženih čaš alkoholnih pijač, se je čvrsto držal na žandarmerijski postaji v Velenju, v najboljših možkih letih, podnarednik Murči.

Podnarednik je bil že dolga leta. Bil pa je ste-

službo na železniški postaji. Nekega dne smo študentje v Celju nabrali rdečih letakov. Prinesli smo jih z vlakom v Velenje in jih raztrosili po železniški postaji. Murči je bil ves razburjen. Vneto jih je pobiral in shranjeval v svojo torbo. »Corpus delecti« za študente, si je mislil. Toda, glej vruga, ko jih je imel že polno torbo, se je le spomnil, da bi bilo dob-

ral v Mislinjo naj na postajo pride orožnik, da bo sprejel nevaren paket. Murči ga je namreč v Velenju odprl, poizkušal s prstom vsebino in si bil popolnoma na jasnem, da gre za eksploziv. Ze med prvo svetovno vojno so poznali dinamit, ki je sladkega okusa.

Mislinjskega kmetiča je na železniški postaji že pričakal tamkajšnji orožnik — doma iz južnih krajev. Previdno je ravnal, ko je sprejemal zavojček. Potem je bližje pogledal vsebino in

SPOMINI VLADA VALENČAKA

ber žandarmerijske postaje — prvi in najmočnejši stebel oblasti in prevnet antikomunist. Ze staroavstrijska šola mu je podelila znanje nemškega jezika, ki mu je prav prišlo, da se je privatno lahko družil s hitlerjanci. Mož je bil previden in daljnoviden. Antikomunizem je bil po godu Stojadinoviču, a mogočni Hitler mu je bil po »pristotni« liniji kaj simpatična pojava.

Tako je vneto preganjal vse, kar je količkaj simpatiziralo s socializem in komunizem. Posebno se je usmeril proti napredni študentski in delavski mladini, medtem, ko je namerno zatisnil oči, kadar so se zbirali v Saleški dožini hitlerjanci in petokolonaši, ki so pogosto imeli svoje sestanke pri Pavlincu v Selu pri Velenju. Rdeča barva je bila zanj isto kot BIKU. Kjerkoli jo je zagledal je kar zatrepetal v njem in že je bil pripravljen za napad. Vedno, seveda ni imel pri teh napadih sreče.

Študentje smo ga že poznali in smo mu marsikdaj skuhalo kakšno grenko. Večkrat je imel

ro, če jih tudi prebere. »Vabljeni na hmeljarski ples v Celju«, je bil glavni naslov letaka in BIK je vsekal mimo rdeče rute.

Drugi dan pa je po Velenju bilo le mnogo rdečih letakov, ki smo jih študentje nalepili — vendar z drugačno vsebino.

Ta dogodek ga je strašno razburil in stopnjeval njegovo s.o. proti študentom. V vlakcu nas je začel redno legitimirati, čeprav nas je vse po vrsti osebno dobro poznal. Hotel nas je zalotiti brez legitimacije, da bi nas lahko kaznoval.

Vračal sem se iz Beograda, kjer sem študiral. Na lokalni progi Celje-Dravograd sem spet srečal svojega »dobrega« prijatelja Murčija. Seveda me je takoj legitimiral, potem pa se ni mogel ločiti iz mojega od delka. Starejšega kmeta, ki je potoval naprej v Mislinje, sem prosil naj preda paketič za mojo prijateljico v Mislinji. Mislinjčan je zavojček drage volje vzel. Murči je to verjetno takoj opazil, kajti ko sem v Velenju izstopil, je telefoni-

takoj ugotovil, da gre za znano orientalsko slaščico — ratluk, ki jo je že tolikokrat jedel. Jezen je bil na Murčija, ki kar ni mogel verjeti, da je spet usekal tako mimo.

Mislinjski kmetič se je oddahnil, vendar je še dolgo rad pripovedoval o iznajdljivosti Murčija. Bolj se je nagibalo k napadu Hitlerja na Jugoslavijo, bolj vneto je Murči podpiral hitlerjance in tokrat se ni uštel. Takoj po okupaciji je postal nemški žandar. Ze prvi dan je pomagal ločiti napredne učitelje in drugo inteligenco, a posebno napredne študente. Ime je spremenil v Murtschi.

Zadovoljen si je mel roki, ko so me Nemci zaprli in ko je pomagal Nemcem prevajati moje generalije na žandarmerijski postaji. Njegove oči so se mi zdele takrat še bolj krvave kot v stari Jugoslaviji.

Maja 1945 se je umaknil skupaj z nemško vojsko. Tedaj je znal nemščino že perfektno. Ce še živi, verjetno še vedno preganja, po bikošiči navadi, rdečo barvo. Osta: je Murtschi...

REZERVNI VOJNI STAREŠINE — VEDNO AKTIVNI

Kaj radi se razpišemo o vseh mogočih dejavnostih v naši občini. Vse preradi pa pozabljamo na rezervne vojne starešine in njihovo tiho in vztrajno delo. Sicer pa skoraj ni društva in organizacije, kjer bi ne bil delaven tudi član ZRVS Velenje.

Pred dobrim mesecem je organizacija starešin pokazala, da vsa njena prizadevanja lani niso bila za-

stonj. Snov, ki so jo predelali lani, so dobro sprejeli, saj je bil uspeh na testiranju presenetljivo visok. Testiranja se je udeležilo 94% vseh starešin. Povprečna ocena je bila 4,5, kar je več kot zelo dobro.

Občinska zveza rezervnih vojnih starešin je tudi za letos sprejela program dela. Stotine ljudi, ki so sicer

vsak dan redno zaposleni, bo zopet poslušalo predavanja in se tudi praktično usposabljaljo za vse naloge v prihodnosti.

Premalo se zavedamo, kako dragocena je svoboda in koliko je vreden mir! Koliko nam dejansko pomeni organizacija, ki želi ohraniti mir in nedotakljivost naše domovine! Zato je prav, da še posebej vrednotimo delo čuvajev, stražarjev vsega, kar nam je tako dragoceno! Organizacija se zaveda, da je glavnina njenega dela na terenu, tam, kjer stoji še tako osamljena hiša. Misel o dragocenosti svobode in vseljidski obrambi mora preiti v meso in kri slehernega od nas. Preveč je preteklo krvi, da smo si svobodo ustvarili. In še bolj budni moramo biti, da nam bo tisto, kar je naše, ostalo.

Vemo, da tudi ZRVS mora biti tesno povezana z vsemi družbeno-političnimi organizacijami in ustanovami, z oblastjo, skratka z vsemi tistimi, ki si želijo mir. Kdo si ga danes ne želi? Samo norec! Na področju nadaljnega povezovanja in medsebojne tovariške pomoči bo tudi ta organizacija storila v prihodnje še več!

V. S.

VOZICEK ZA BEBE BODOČNOSTI — V Londonu so prikazali voziček, ki bo otroku zagotovil sigurno in udobno vožnjo. Na vozičku so montirane bočne svetilke, retrovizor, naprava, ki alarmira, ko so pleničke mokre, kot tudi radio in gramofon za njegovo zabavo. Otroci bodočnosti bodo imeli res popoln komfort.

VOZIL BREZ VOZNIŠKEGA DOVOLJENJA

MILAN ZOHAR iz Velenja, Cankarjeva 2a, je 11. marca ob 15.15 vozil osebnim avtomobil CE 340-73 po Gregorčičevi cesti v Velenju. Ko je hotel zapeljati v križišče s Tavčarjevo cesto, ni mogel obvladati vozila zaradi neprimerne hitrosti in ga je zaneslo s ceste. Pri tem je trčil v parkirani avtomobil HENRIKA PURGA. Na obeh vozilih je za okrog 600 dinarjev škoda. Milan Zohar ni počakal na kraju nesreče, ugotovili pa so, da je vozil tudi brez vozniškega dovoljenja.

BORUT KORUN

V ŠPANIJO, MAROKO IN ŠE DLJE...

Imel sem veliko srečo, kajti naslednji dan naj bi bilo v tem mestu slavlje, ki ga prirejajo vsako leto, da počastijo spomin davnega vladarja. Mesto je bilo polno ljudi; trgovci so prodajali kar na ulici in tudi prodajalci vode so svoje blago v kovinskih posodah nosili na hrbtu po mestu in gasili žejo komarjem. Izven mesta je bil postavljen velik tabor. Ko sva se mu približala, mi je udarilo na uho bobnanje, prihajalo je iz vseh strani od vsepovsod, kjer so bili po gričih postavljeni šotori. Pred šotori so mesarji kar sproti klali ovce in razobešali meso. Druge so ti meso, ki si ga tam kupil narezali na koščke, jih nataknil na kovinske palice in spekli. Potem je bilo treba kupiti le še hlebec kruha, ga prerezati na pol, posneti

z njim pečeno meso s palčk in večerja je bila gotova.

Najedel sem se raje kar grozdja, kajti od marokanskih specialitet sem imel že pokvarjen želodec. Če sem le videl kaktusove plodove, ki imajo podoben okus kot dinje, mi je postajalo slabo.

Ljudje so se zbirali v velikih gručah okrog plešacev, godbenikov, pripovedovalcev pravljic, raznih glumačev in drugih. Zame je bilo to res posebno doživetje, saj ti plesi in pesmi niso predstavljale vabo za turiste ter niso bile izumetničene kot je to na žalost pri nas, pač pa so prihajale iz ljudstva in bile namenjene ljudstvu. Glasba sama se mi je zdela zanimiva, nikakor pa ne lepa, ker je pač na zelo nizki stopnji.

Tako sva preživela ves

večer in šele pozno ponoči sva se vrnila v Meknes.

Fes je oddaljen od Meknesa le sedemdeset kilometrov in zato sem se drugi dan v Feš zapeljal kar z avtobusom. Jouth Hostel je bil skoraj poln in kmalu po prihodu sem s skupino nemških študentov krenil na ogled mesta. Tudi Fes je krog in krog obdan z obzidjem — poln miniaturnih ulic. Po njem se ves promet, kot pred tisoč leti, ko so ga zgradili, odvijajo na hrbtih oslov. Seveda vlada temu primeren duh v ozračju, h kateremu nemalo pripomore poleg oslov tudi siceršnje nizko stanje higijene. Ponekod je voda tekla kar po ulici — včasih smo morali precej preskakovati, če nismo hoteli brodititi po blatu.

V vsakem vodiču po

Maroku piše, da si je pri ogledu Fese najbolje dobiti otroke za vodiče, sicer se v labirintu ulične zlepa ne znajdeš. Mi smo kljub temu kar sami prodirali v neznano. Sicer pa tudi nismo leteli v vsako mošejo, ampak smo si raje ogledovali življenje. Da utegne biti v takem mestu nevarno, smo spoznali zvečer, ko smo srečali policijsko patroljo — dvajset mož, oboroženih z brzostrelkami.

Drugi dan sem odpoštoval naprej, kajti predmenoj je bila še dolga pot. Iz Tunisa v Palermo pelje ladja le enkrat tedensko. Imel sem šest dni časa, razdalja pa kot iz Slovenije do Pariza, in to pri tem afriškem prometu. Da bi ostal teden dni več na tej celini, ni ustrezalo niti mojemu žepu, niti mojemu želodcu.

S takimi mislimi sem torej zjutraj naslednjega dne stopal v Fesu na cesti, ki pelje proti Alžiru, no ja do meje je bilo še skoraj štiristo kilometrov. Ko je bilo son-

ce že precej visoko, sem vstopil v Renault - R-10. Malo pozneje je voznik povabil v avto še dve ženski in se z eno, ki je bila mlajša, zapletel v živahen pogovor.

Po arabskem okusu je ženska tem lepša, čem več zlatih zob ima v ustih. Pri njej se je zlato kar bliskalo, kadarkoli je spregovorila in zato se nisem čudil, ko je po približno dvajsetih kilometrih vožnje voznik ustavil ter rekel: »Končano«. To je bilo namenjeno seveda le meni; izstopil sem in se zahvalil, čeprav bolj kislo, očarljiva zlatoustka pa se je usedla na moje mesto poleg soferja in tako so nadaljevali vožnjo. Pogledal sem naokrog. Nikjer naseljenega kraja, niti hiše, pokrajina pa približno kot v zahodnih — stepa s kamnitimi gorami v ozadju. Preklinjajoč ves svet, najbolj pa sebe, sem hodil nekaj kilometrov, dokler nisem prispel do obcestnih evkaliptusov, kjer sem v senci sklenil spet poskušati srečo. Polasti-

lo se me je malodušje začel sem misliti spet na zelene travnike in gozdove in se spraševal, kaj iščem v tej puščobi. Toda do doma je bilo še nekaj tisoč kilometrov.

Do treh popoldne ni bilo nič, nato pa je ustavila zelena limuzina. Smer: Oran v Alžiru, to je približno šeststo kilometrov daleč. Sofer je bil Alžirec, ki je delal v Franciji in se je tudi imel za naturaliziranega Francoza. Kmalu sva prehitela nek tovarnjak, poln drv, na katerih so sedeli delavci. Pogledal sem še bolj natančno, kajti eden mi je bil znan in res; bil je japonski študent na poti proti Indiji. Še prejšnji večer sva v Fesu govorila. Pomahal sem mu, ko sva mu zaželel srečno pot. Spomnil sem se Švicarja, s katerim sva si skupaj ogledovala Madrid. Srečala sva se spet v Cordobi in nato v Fesu. To je bilo že skoraj podobno srečanjem potepuhov iz Jack Londonovih zgodb.

(Dalje prihodnjič)

NEPAZLJIVOSTI IN POMANJKLJIVOSTI — NAJČEŠČE POVZROČIJO POŽARE

POVZETKI IZ POROČILA O POŽARNI VARNOSTI V DELOVNIH IN DRUGIH ORGANIZACIJAH TER O DELU GASILSKE IN DIMNIKARSKE SLUŽBE V OBČINI VELENJE

Požarno varnostna služba je poleg ostalih inšpekcijskih služb zavarovanja premoženja in ljudi nepogrešljiv faktor za uspešnejši nadaljnji razvoj našega gospodarstva.

S hitrejšim rastom industrijske proizvodnje, večanjem industrijskih in drugih objektov negospodarske sfere, nenehnim spreminjanjem znanstvenih metod v proizvodnji, uporabo novih snovi v industrijski proizvodnji nastajajo nove nevarnosti za požare ali eksplozije zaradi uporabe in čedalje večjega skladiščenja lahko vnetljivih in eksplozijskih ter drugih nevarnih snovi.

V zadnjih letih beležimo v naši občini občutno povečanje raznih kemičnih materij za potrebe proizvodnega procesa, kakor tudi vnetljivih tekočin, gorilnega olja in plinov.

V gospodinjstvih je iz dneva v dan več raznih kozmetičnih sredstev (sprayev), ki na prvi pogled ne predstavljajo posebne nevarnosti, so pa pri nepravilnem uporabljanju ali izpostavljanju različnim temperaturam kot ostali plini, nevarni, da eksplodirajo, ali da se vžgejo.

Vsa ta sredstva uporabniki, bodisi v industriji, obrti in navsezadnje tudi v gospodinjstvu, hranijo in uporabljajo na različne načine, kar predstavlja določeno nevarnost, posebej pa še tam, kjer so proizvodni obrti že zastareli (lesna in usnjarska industrija v Soštanju). Zato je toliko bolj potrebna stalna in učinkovita kontrola nad izvajanjem požarne varnostnih ukrepov v delovnih organizacijah.

Nadzore nad izvajanjem požarne varnostnih ukrepov v delovnih organizacijah opravlja referent za promet in požarno varnost — požarna inšpekcija, v oddelku za občo upravo pri skupščini občine Velenje. Požarna inšpekcija v naši občini sodeluje z Zavodom za požarno varnost Celje, ki ga tudi financiramo predvsem za preventivno dejavnost. Pri izvajanju letnih in kontrolnih pregledov požarnega varstva v industriji, gostinstvu in drugih delovnih organizacijah, se vedno ugotavljajo, da bi lahko pri minimalnih pogojih omogočili večjo požarno varnost in zavarovanje objektov. Pomanjkljivo in nezadostno so angažirane HITV službe, slaba je poučenost ravnanja s pomožnimi gasilnimi sredstvi in podobno. Kljub temu ugotavljajo v zadnjih letih v nekaterih delovnih organizacijah, na področju urejanja požarnega varstva v industrijskih objektih, občuten napredek, kar se pozna pri zmanjšanju požarov. Največji napredek v zadnjih letih na tem področju so dosegli v tovarni gospodinjstve opreme Gorenje, rudniku lignita, električni Soštanj in tudi v to-

varni usnja, ki pa zaradi proizvodnega procesa in nekaterih zastarelih objektov predstavlja še vedno potencialno nevarnost izbruha požara.

Manj požarov v velenjski občini

Od 1966. leta je v občini vedno manj požarov, tako na industrijskih napravah in objektih družbenega sektorja, kot tudi delno na zasebnih zgradbah. V družbenem sektorju je manj požarov zaradi boljše organizirane zaščite. Seveda je tudi manj škoda, ki jo povzroča ogenj. K temu so veliko pripomogla gasilska društva, ki so hitro posredovala in marsikateri požar takoj pogasila, zadovoljive pa so tudi vodne razmere pri tovarniških zgradbah, hidranti in tudi zadovoljivo urejeni dohodi do objektov.

Pri požarih na zasebnih objektih v oddaljenih krajih na podeželju je intervencija počasnejša zaradi oddaljenosti, slabih razmer, slabih dovoznih poti in v nekaterih primerih ni možen dostop z gasilskim avtomobilom.

Nekateri zaselki bi potrebovali posebne požarne vodne bazene, da bi lahko uspešno gasili tudi v krajih, kjer ni vode, zato bi morali za nekatera naselja v višjih legah (del Raven) izdelati dolgoročne programe za izgradnjo bazenov.

Pri vzrokih požarov zasledimo, da sta v ospredju nepazljivost in gradbene pomanjkljivosti (pri zasebnih stanovanjskih hišah dimniki, podstrešja), pri industrijskih objektih nepravilna električna napeljava glede na proizvodni ciklus. Seveda je v delovnih organizacijah še premalo dela pri vzgoji delavcev kako naj delajo z različnimi snovmi, ki rade povzročijo požar. V preteklem letu so bili trije požari zaneženi z varilnimi aparati, tudi letos je v rudarskem šolskem centru izbruhnil požar zaradi varenja.

Čuvajska služba v delovnih organizacijah je zelo važen člen tudi s stališča požarne varnosti, vendar se tega odgovorni predstavniki delovnih organizacij ne zavedajo. Če bi bili čuvaji usposobljeni tudi kot gasilci, pa tudi fizično močnejši, bi lahko začetne požare pogasili sami. Seveda struktura vratarjev in čuvajev v največ primerih ni taka, da bi bili sposobni opravljati tudi požarno službo. Ti ljudje so težki delovni ali vojaški invalidi, so pa tudi izključno premalo poučeni o gašenju požara.

Delo občinske požarne inšpekcije

Inšpekcijska služba v občini skupaj z Zavodom za požarno varnost v Celju, nadzira v velenjski občini 98 delovnih organizacij in ustanov, ki imajo nad 250 objektov. Poleg navedenega nadzirajo 5 skladišč z razstrelivom in 5 skladišč z vnetljivimi tekočinami.

Leta 1969 so opravili 67 inšpekcijskih pregledov, lani pa 91. Ugotovili so pomanjkljivosti in določili čas za njihovo odpravo.

Za objekte manjšega značaja (razne obrtne delavnice) in zasebne objekte, je oddelek za občo upravo izdelal pooblastila gasilskim organizacijam. Upravni organ vzpodbuja gasilske organizacije, da opravijo čim več preventivnega dela (poučevanja prebivalstva o nevarnosti raznih plinov, sprayev, provizorične električne napeljave itd.).

Ljudje ne vedo, kaj pomeni pravčasno očiščen dimnik

Dimnikarska služba je pomembna pri požarni preventivi in pri preprečevanju požarov. Če je ta dosledna bo na podeželju vedno manj požarov, ki v večini primerov nastanejo zaradi slabih dimnih naprav, raznih provizorično postavljenih peči, svinjskih kuhinj blizu objektov, ki so največkrat lesene konstrukcije. Dimnikarsko podjetje je po zakonu dolžno lastnika dimnih naprav opozoriti na pravilno izvedbo, če tega ne stori pa sporočiti organu, ki v upravnem postopku lastnika prisili k ureditvi. Pred leti je bilo precej primerov, ko so lastnike dali sodniku za prekrške, nekatere pa opozorili na ureditev pod grožnjo, da bo predlog sledil.

Dimnikarska služba je organizirana v dimnikarskem podjetju Ravne na Koroskem, ki ima poslovno enoto v Soštanju. Zaradi razsežnosti terena, pomanjkanja delavcev, včasih ne zmorejo redno opravljati vsega dela tako kot zahteva odlok o rokih čiščenja. Zaradi tega pride do intervencij občanov na organ, ki so v nekaterih primerih upravičene, mnogokrat pa tudi neopravičene. Največ nesporazumov je glede kontrolnih pregledov dimnih naprav v letnem času. Nekateri se pritožujejo na prepogosto čiščenje, drugi pa na poredko čiščenje. V odloku o rokih čiščenja kurilnih naprav je določeno, da je čiščenje enkrat mesečno. Občani največkrat gledajo dimnikarsko službo

kot drago in nepotrebno, češ da lahko čiščenje opravljajo sami.

Uspešni posegi gasilcev

V sestavi občinske gasilske zveze Velenje aktivno deluje 12 prostovoljnih gasilskih društev in dve industrijski gasilski društvi (RLV in TUS). V njih je 458 aktivnih gasilcev, 92 mladincev, 111 pionirjev in 151 drugih starejših gasilcev, skupaj je torej 812 članov gasilskih društev. Med njimi sta dva višja častnika, 16 častnikov, 64 podčastnikov in 243 izprašanih gasilcev. V občini je 12 gasilskih domov, štiri pa bi morali zaradi slabega stanja nujno popraviti. Društa imajo 17 gasilskih avtomobilov (7 starejših, ki pa jih še uporabljajo) in tri cisterne za 12 tisoč litrov vode. Poleg tega imajo 26 motornih brizgalk in blizu 7 tisoč metrov odvodnih cevi.

Z gasilskim orodjem so sicer društva zadovoljivo opremljena, predvsem pa bo potrebno zagotoviti sredstva za nabavo delovnih uniform, plinskih mask in delovnih pasov, katerih društvom največ primanjkuje, to pa zaradi visoke cene, saj stane en pas 350 din. Delovnih pasov bi društva potrebovala 80, da bi bili gasilci opremljeni na požariščih.

Glede na to, da ima že večina društev nove brizgalkne, ki dosegajo visoke pritiskne, stare cevi ne vzdržijo vodnih curkov. Potrebno bo načrtno dokupovanje novih gasilskih cevi. Prav tako bo potrebno vozni park obnavljati in sicer v najbližnji prihodnosti bo potrebno nabaviti nov orodni voz za gasilsko društvo Soštanj, prav tako pa bo treba načrtovati izboljšanje voza za Smartno ob Paki, glede na to, da je ta požarni rajon zelo oddaljen od gasilskih centrov v Saleški dolini.

Prav tako bo z načrtom varstva pred požarom potrebno načrtovati v prihodnjih letih izboljšanje zvez (telefonskih in UKW), ker bomo le tako zagotovili boljše represivne učinke močnejših gasilskih društev, ki bodo morala biti tudi opremljena s sodobnimi gasilskimi sredstvi.

Predvsem pa bo potrebno nabaviti specialna gasilska sredstva za gasilsko društvo Velenje in Soštanj in sicer 2 bateriji za prevoz petih jeklenk in 2 za prevozni na prah. Ta kemična sredstva gašenja bi stala ca. 25.000 dinarjev.

Nujno bo potrebno popraviti gasilske domove v Smartnem, Gaberkah, Sentilju in Bevcu.

Ze samo število članstva v gasilskih organizacijah nazorno prikazuje množično vključevanje občanov v gasilske vrste. Gasilci skrbijo za svoj podmladek, saj precejšnje število mladincev dela v teh društvih in tudi pionirjev. Občinska gasilska zveza je že do sedaj posvečala precejšnjo skrb za strokovni dvig kadrov, vendar so ji pri tem bila glavna ovira premajhna finančna sredstva. Kljub temu je v zadnjih letih izvršila nekaj za podčastnike in izprašane gasilce. V tem letu pripravljajo tečaje za izprašane gasilce posameznega gasilskega društva. V prihodnosti pa namerava organizirati še tečaj za častnike in strojnike. Od dobrih kadrov lahko pričakujemo tudi uspešne intervencije na požariščih in njihovo razsodnost.

Očitno pa je, da bo kljub dobro organiziranim gasilskim organizacijam in preventivnim dejavnostim vsako leto določeno število požarov, ki bodo nastali kot dogodki ali požigi, katerih je bilo v preteklosti v Velenju precej.

Povzeli smo

V Delavski enotnosti, ki je izšla 13. marca letos, je bil objavljen komentar zavoljo pisma (o tem smo pisali tudi v Saleškem rudarju), ki so ga na najvišje republiške in občinske organe poslali člani krajevne organizacije SZDL v Soštanju. V Delavski enotnosti takole piše:

Člani krajevne organizacije SZDL v Soštanju so pred dnevi naslovili med drugim tudi na republiški svet Zveze sindikatov Slovenije pismo v katerem je izraženo razpoloženje članstva in njegova misel, ki kritično vrta v zdajšnji in pretekli čas.

Točna je njihova ugotovitev, da so bili doseženi rezultati gospodarjenja v veliki meri posledica nestabilnosti in nenormalnih inflacijskih gibanj. Tudi ni kaj očitati ugotoviti, da je za takšne pojave in za nastale primere krivda predvsem v neodgovornih, nepravilnih in nestrokovnih ocenah naše gospodarske moči, kar je prav gotovo tudi vzrok za neustrezne in nekaolitne sistemske odločitve in ukrepe.

Kakorkoli že, res nam ne preostane drugega, kot da bomo morali z občutnim samoodpovedanjem na račun bodočega standarda pokrivati primanjkljaje in popravljati napake. Saj bi si morda še lahko nekaj časa rezali potico — zanesljivo pa bi jo rezali samo še nekaj časa, zato pa bi bila kasneje tudi ceha zanesljivo veliko večja. Zakoni ekonomije so kruti, so pa zakoni: iz skleda lahko vzameš le toliko, kolikor je v njej in če že danes poješ tisto, kar je namenjeno za jutri, potem je zanesljivo, da boš kmalu ostal lačen. Velja se tudi spomniti, da so nas nekateri trezni že pred časom svarili, češ, ne moremo si privoščiti zahodnoevropskega standarda ob jugoslovanski produktivnosti.

In tako kot v Soštanju tudi v slovenskih sindikatih ostro obsojajo sleherni poskus navijanja cen in ribarjenja v

kalnem. Toda samo obsojanje zadeve še ne more spremeniti. Res je namreč tudi to, da bomo morali biti v svojih prihodnjih prizadevanjih veliko bolj odločni in dosledni. Ali se ne bi morali prav sindikalna organizacija, zveza komunistov in samoupravni organi najprej upreti tistim, ki vidijo rešitev gospodarskega položaja le v premikih cen, sami pa ne ukrenejo ničesar za izboljšanje organizacij dela, za smotrnejše uposlovanje, zniževanje poslovnih stroškov... In tako naprej, v občini, republiki in v zvezi.

A bodimo odkriti: sita radi pometamo na tujem pragu, pri tem pa svojega največkrat ne vidimo.

Se to: upravičena je tudi bojazen Soštanjčanov, da utegnejo reformni ukrepi spet prizadežati tiste, ki imajo že sicer najnižji standard. To vprašanje skrbi tudi vodstvo slovenskih sindikatov. Zato so sindikati že nekajkrat poudarili, da je treba breme stabilizacije bolj enakomerno porazdeliti med vse dele delavskega razreda. Naj spomnimo, da so predlagali tudi nekatere konkretne ukrepe: da bi naj pri obdavčenju upoštevali družinski dohodek in ne osebni dohodek posameznega delavca, zavzemali so se za razbremenitev gospodarstva, na široko zastavili akcijo za premik spodnje meje osebnih dohodkov. Prav zdaj sindikati tudi bijejo bitko za družbeno in samoupravno dogovarjanje o usmerjanju delitve dohodka in osebnih dohodkov, kar naj med drugim prav tako zagotovi enakomernjšo porazdelitev bremen stabilizacije.

Likovna razstava

Pred dnevi so v osnovni šoli v Smartnem ob Paki odprli likovno razstavo treh domačih slikarjev amaterjev. Svoja dela (olja, akvarele, tempera) razstavljajo Mirko Modrijan, ki je usmerjen v impresionizem, Mlinarjeva v realizem, Srđić pa bolj v ekspresionizem in surrealizem.

Otvoritve se je udeležilo okrog sto ljudi, med njimi tudi zastopniki krajevnih organizacij in predsednik ZK PO Velenje, Stane Zula. Reči moramo, da je razstava kvalitetna in je prav, da je odprta v šoli, ker ima tudi vzgojni pomen.

Razstava je bila organizirana pod pokroviteljstvom domačega prosvetnega društva, ki vabi tudi druge amatere in umetnike, da bi

razstavljali svoja dela v naši šoli, ker je društvo sklenilo, da bi bile pri nas stalne razstave. Upamo, da se bo društvu posrečilo izvesti to lepo zamisel.

SKUPŠČINA OBČINE VELENJE

nujno išče večje ali manjše stanovanje v Velenju za dobo enega ali dveh let. Ponudbe pošljite na premoženjsko pravno službo skupščine občine Velenje.

DELAVSKE ŠPORTNE IGRE

Termoelektrarna dvakrat prva

Košarka

V nadaljevanju tekmoval v okviru delavskih športnih iger so v telovadnici RSC odigrali turnir v košarki.

Po odigranih srečanjih v predtekmovalju so se v polfinalu uvrstile ekipe termoelektrarne, Polypex, RSC in Gorenje. Ekipe Gorenja pa je bila diskvalificirana, ker je kršila pravila tekmovalja.

Po zelo izenačeni igri pa so v finalu igralci termoelektrarne s težavo premagali moštvo Polypexa.

Rezultati:

Predtekmovalje
RSC : TUS 30 : 27 (25 : 25, 15 : 15)
TES : RLV 41 : 33 (22 : 15)
Polypex : klep.-vodovod 47 : 27 (24 : 19)

Polfinale

TES : Gorenje 20 : 0 (po pritožbi)

Polypex : RSC 28 : 28 (16 : 0)

Finale

TES : Polypex 44 : 39 (16 : 22)

Vrstni red

1. Termoelektrarna Soštanj
2. Polypex Soštanj
3. Rudarski šolski center Velenje
4. Rudnik lignita Velenje
5. Tovarna usnja Soštanj
6. Kleparstvo - vodovod Soštanj

Najboljši velenjski strelci

V zadnjem kolu medobčinske lige so v Slovenj Gradcu zmagali strelci Velenja in tako v skupni uvrstitvi zavzeli drugo mesto. Zmagala je ekipa iz Raven na Koroškem 10.051 krogov pred Velenjem 9818 krogov in Slovenj Gradcem 9792 krogov.

Rezultati zadnjega kola:

Posamezniki:

1. Franjo Zučko, Velenje	348
2. Anton Spigel, Ravne	347
3. Dušan Perkač, Velenje	345
4. Janez Godec, Velenje	344
5. Franc Kuster, Sl. Gr.	344
6. Hinko Boie, Velenje	341

Ekipno:

1. Velenje	1704
2. Ravne	1677
3. Slovenj Gradec	1639

Smučanje

Na Golteh se je pomerilo med seboj 100 najboljših smučarjev iz štirinajstih delovnih organizacij občine Velenje.

Proga je bila dolga 800 m in je imela 26 vratice, postavil pa jo je prof. Rudi Zevart tako, da je bila primerna za vse tekmovalce. Moški so tekmovali v treh starostnih skupinah, ženske pa vse v isti konkurenci in so imele krajšo progo. Tekmovalje je zelo dobro izvedel smučarski klub Velenje in je potekalo brez večjih padcev in poškodb. Najbolj so se izkazali smučarji termoelektrarne, ki so ekipno osvojili prvo mesto. Najhitreje pa je progo prevozil Herbert Košič (Šal. sav. zdravstveni dom Velenje).

Rezultati

Moški I. skupina do 25 let
1. Tine Kumer TES 44,0
2. Stane Mencinger Lesna 43,1
3. Franc Višnar TGO 46,4

4. Dušan Planinšek ERA	49,6
5. Andrej Germadnik Polypex	49,8
6. Anton Hren TGO	50,2
7. Drago Drev TGO	50,3
8. Drago Tamše RSC	51,2
9. Anton Gorogranc TGO	51,6
10. Danilo Torej TGO	55,2
- II. skupina od 25 do 35 let
1. Herbert Košič ZD 43,6
2. Franc Zakeršnik TES 44,8
3. Jože Silovšek ERA 45,2
4. Tone Hojnik TGO 45,3
5. Alojz Bole TES 47,2
6. Ignac Šalej RSC 48,3
7. Franc Potočnik TGO 48,9
8. Janez Dolanc RLV 49,1
9. Anton De Costa RSC 50,1
10. Peter Deleja ZD 52,2

III. skupina nad 35 let

1. Miro Jakl RLV	49,6
2. Bojan Glavač PV	50,5
3. Franc Cesar PV	53,0
4. Rudi Sleve TUS	61,5
5. Jože Lorbek TES	63,0
6. Vili Podojsteršek RLV	64,0
7. Gabro Cverlin TES	67,8

8. Vlado Pocaajt PV	60,5
9. Lojze Zavolovšek PV	67,3
10. Maks Dvornik Klep.-vodovod	69,2

Zenske

1. Krista Košič PB	24,5
2. Majda Glavač PV	28,5
3. Ivanka Jan Bol. Topolšica	30,9
4. Marija Bole P/ŠM	32,4
5. Cveta Zevart PV	34,5
6. Marjeta Deleja ZD	35,0
7. Darinka Stimulak TGO	35,3
8. Metka Pocaajt PV	37,9
9. Erika Zakeršnik RLV	39,9
10. Anica Pistotnik ZD	44,1

Ekipno:

1. Termoelektrarna Soštanj	136,0
2. TGO »Gorenje« Velenje	140,0
3. Rudarski šolski center Velenje	149,6
4. Rudnik lignita Velenje	153,2
5. Prosveta Velenje	170,8
6. Tovarna usnja Soštanj	180,1
7. Komunalno obrtni center Velenje	201,5

Pokal gimnastike v Velenju

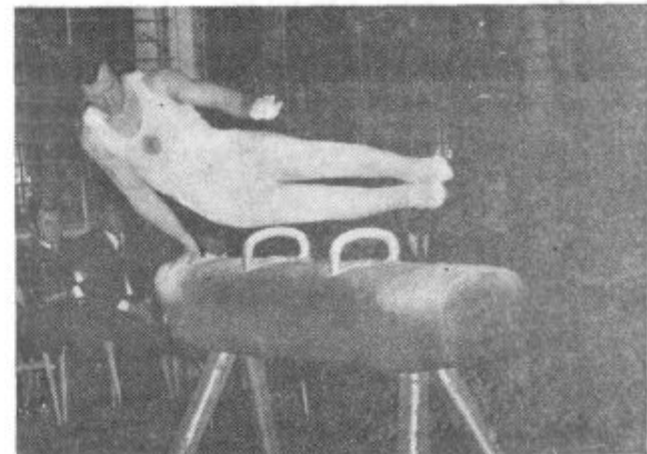
Najboljši jugoslovanski telovadci in telovadke so se zbrali v telovadnici RSC in se že tretjič srečali za POKAL GIMNASTIKE. Tekmovanje je priredila Gimnastična zveza Slovenije, organizacijo pa sta prevzela Partizan Soštanj in šolsko športno društvo RSC Velenje.

Pred polno dvorano gledalcev so se predvsem izkazali državni reprezentanti Janez Brodnik, Milenko Kersnić, Miloš Vrtič in Tine Srot. Zelo dobro telovadbo pa so pokazali tudi Mariborčani.

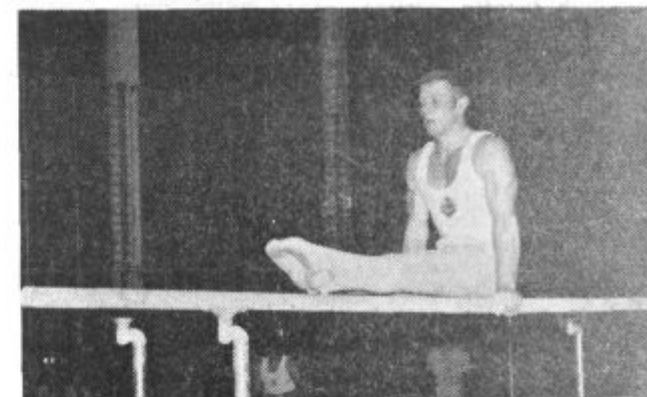
Med ženskami se je najbolj izkazala reprezentantka Ljubljanačanka Marlenka Kovač. S svojo telovadbo se je izkazala tudi 11-letna Maja Dokl iz Novega mesta.

Zmagovalca 3. pokalnega tekmovalja sta bila - pri moških Janez Brodnik, pri ženskah pa Marlenka Kovač oba člana Partizana Narodni dom Ljubljana.

Posebne pozornosti vseh prisotnih pa je bil deležen svetovni prvak na konju Miroslav Cerar, ki zaradi poškodbe ni mogel nastopiti.

JANEZ BRODNIK

MILENKO KERSNIC

Uspešen nastop velenjčanov

V Celju so se v dvorani AD Kladivar srečali atleti iz vse Slovenije na prvenstvu SRS v zaprtih prostorih.

Med nastopajočimi so bili tudi tekmovalci AK Velenje, ki so dosegli nekaj vidnih rezultatov. Predvsem velja omeniti Borisa Krofla, ki je dosegel tretje mesto v teku na 60 metrov ovire in skoku v višino 165, isto višino je preskočil tudi Venišnik. Dragica Plavčevšek je skočila v višino 149 centimetrov.

ŠPORT ŠPORT

Smučarji za Kajuhov pokal

Partizan Soštanj je na Golteh priredil 16. tradicionalni spominski veleslalom za KAJUHOV POKAL. Nastopilo je 129 tekmovalcev iz sedemnajstih smučarskih organizacij. Pokrovitelj tekmovalja pa je bila Občinska zveza za telesno kulturo Velenje.

Progo, dolgo 1200 m je s 36 vratci zakoličil prof. Rudi Zevart tako, da so morali smučarji pokazati vse svoje sposobnosti. Najprej je startalo 41 mladincev med katerimi je bil najhitrejši Ljubo Jovan (Izletnik Celje), ki je dosegel čas 57,7, na odlično 3. mesto se je uvrstil Zoran Kompan iz Soštanj, zelo dobro pa je vozil Oto Kugonič, ki se je uvrstil na 6. mesto.

Pri članih je bil najhitrejši Srečko Forte (Trbovlje) s časom 55,8 pred Marjanom Rosino (Izletnik Celje) 58,2.

Med ekipami so pri mladincih osvojili prehodni Kajuhov pokal smučarji iz Črne na Koroškem, pri članih pa so dragoceni pokal osvojili Trboveljčani. Za tri najboljše dosežene čase pa so organizatorji podelili še zlato, srebrno in bronasto plaketo s Kajuhovo glavo.

Tekmovalje je ob lepem in sončnem vremenu ter številnih gledalcih odlično izvedel Partizan Soštanj.

Rezultati:

- Mladinci
1. Ljubo Jovan (Izletnik Celje)	57,7
2. Marko Mežnarčič (Izletnik Celje)	1:00,4
3. Zoran Kompan (Soštanj)	1:00,8
4. Branko Gorza (Črna)	1:01,4
5. Bojan Gorza (Črna)	1:01,5
6. Oto Kugonič (Velenje)	1:02,6
12. Miran Gmajner (Soštanj)	1:08,3
15. Borut Pistotnik (Velenje)	1:10,3
16. Ado Cverlin (Soštanj)	1:10,6
- Ekipno
1. SK Črna	3:06,7
2. SK Izletnik Celje	3:18,9
3. Partizan Soštanj	3:19,7

Člani

1. Srečko Forte (Trbovlje)	0:55,6
2. Marjan Rosina (Izletnik Celje)	0:58,2
3. Janez Senčar (Trbovlje)	0:58,5
4. Ivan Srebre (Črna)	1:00,2
5. Jože Štuflek (Trbovlje)	1:01,1
6. Miran Govedič (Izletnik Celje)	1:01,4
13. Alojz Bole (Smarno ob Paki)	1:04,5
14. Franc Zakeršnik (Soštanj)	1:06,4
16. Marjan Pusovnik (Soštanj)	1:07,0

Ekipno

1. SK Trbovlje	2:15,2
2. SK Izletnik Celje	2:09,2
3. SK Zagorje	3:10,5

Za zlato puščico

Streliški družini Usnjar Soštanj in Rudar Velenje sta v okviru tekmovalja za zlato puščico priredili družinske izbirne tekme.

REZULTATI:

- USNJAR:
Franjo Zučko	535
Rudi Klamfer	484
Darko Burger	461
Jože Vrtovec	452
Zdenko Jesih	446
- RUDAR:
Hinko Bola	521
Dušan Perkač	521
Branko Novačič	488
R. Ikanovič	436
Alojz Perger	416

Vsi so si pridobili pravico nastopa na občinskem tekmovalju.

Pregelj tretji

V Mariboru so se srečali najboljši judoisti 8 slovenskih klubov na tradicionalnem spominskem tekmovalju za zlati Baumgartnerjev pokal. Med nastopajočimi so bili tudi velenjski judoisti. Zmagal je Raner (Branik), Velenjčan Pugelj pa je dosegel 3. mesto, kar je nedvomno lep uspeh.

ANTON RUPNIK slovenski prvak

Na republiškem prvenstvu v dviganju uteži za mladince v Domžalah, je član TA kluba Rudar Velenje Anton Rupnik (učencec RSC), osvojil naslov republiškega prvaka v lahki kategoriji z rezultatom 275 kg. Njegov rezultat je bil tretji najboljši dosežek vseh nastopajočih.

Področno prvenstvo v veleslalomu

Na Golteh je bilo področno prvenstvo v veleslalomu za osnovne šole celjskega in trboveljskega področja. Smučarji velenjske občine so dosegli lepe rezultate.

Med cicibankami je prvo mesto dosegla Andreja Glavač (o.š. GS), tretja je bila Irma Melanšek (BV), 9. Saša Plano (GS).

Pri cicibanih je bil 5. Mitja Horvat (GS), 7. Miran Hudožek (BV).

Mlajše pionirke - 4. Irena Zevart (MPT), 7. Danica Ur-

banc (BV), 10. Marija Golčnik (BV).

Mlajši pionirji - 7. Vojko Petek (Smarno ob Paki).

Starejši pionirji - 9. Srečko Godec (GS).

Najboljši pa so si pridobili pravico nastopa na republiškem prvenstvu v Kranjski gori. Najboljše se je uvrstila Irma Melanšek na 6. mesto pri cicibankah, medtem ko je pri mlajših pionirkah bila Irena Zevart 15. Med prvih dvajset se je uvrstila Andreja Glavač, kljub padcu na progi.

Brzopotezni turnirji

Poleg novoletnega turnirja so šahisti Šaleškega šahovskega kluba odigrali še štiri brzopotezne turnirje. Na vsakem turnirju je nastopilo 16 tekmovalcev.

Najboljši pa so bili:

8. januarja: Boris Brešar 11,5; Miha Pevnik, Vlado Primožič 10, Ferdo Gorjanc 9,5 in Ivan Drev 8,5 točk.

15. januarja: Ivan Godec 13, Ferdo Gorjanc in Miha Pevnik 10,5, Mitja Urisek in Ivan Mihelič 9 točk.

22. januarja: Ivan Godec 11,5, Boris Brešar 11, Mitja Urisek 9, Vlado Primožič 8 in Miha Pevnik 7 točk.

29. januarja: Ferdo Gorjanc 12, Mitja Urisek 11,5, Pistotnik 10, Ivan Godec 9,5 točk.

Na prvem turnirju v februarju sta prvo mesto delila Ivan Godec in Milan Goršek s 13,5 točkami, Mirko Labus 12,5, Boris Brešar 11 točk. Igralo je 18 šahistov.

Smučarji Gorenja tekmovali na Golteh

Ob lepem sončnem vremenu so na Golteh člani delovnega kolektiva Gorenje tekmovali v veleslalomu. Tekmovalje je priredila osnovna organizacija sindikata, izvedel pa smučarski klub Velenje.

Moški so tekmovali na 400 m dolgi progi in 22 vratci v treh starostnih skupinah. Zenske pa so se pomerile med seboj na nekoliko krajši progi. Od skupno prijavljenih 84 je nastopilo 45 smučarjev.

Moški od 26 do 35 let:

1. Anton Hojnik	47,2
2. Anton Bijol	48,2
3. Branko Blagotinšek	48,8
4. Zdenko Silovšek	49,1
5. Rudi Črešnik	50,8

REZULTATI:

- Zenske:
1. Franja Turičnik	42,0
2. Danica Hojnik	42,5
3. Darinka Stimulak	53,8

Moški do 25 let:

1. Vinko Vinšek	46,6
2. Anton Hren	47,2
3. Franc Višnar	49,5

Moški nad 35 let:

1. Franc Zohar	1:07,0
2. Adi Petek	1:09,8
3. Branko Šumer	1:22,8

Ekipno (7 ekip):

1. Obrat Muta	149,0
2. Obrat štedilnikov	150,6
1. Obrat vzdrževanja	155,3

Nastop v Ljubljani

V Ljubljani sta se v dvorani Tivoli pomerila med seboj karate kluba »Olimpija« in »Gorenje« za pokal, ki ga je podelilo založniško podjetje »Partizanska knjiga«. Po izenačenih borbah in lepi predstavi karateja so ob koncu smagali Ljubljaničani z rezultatom 12:8.

Za velenjsko ekipo so nastopili Bruno Borovnik, Dušan Borovnik, Anton de Costa, Silvo Lah, Ivan Irgel, Zdenko Hriberšek, Ljubo Bosnič, Dušan Kurmanšek, Mirko Novak in M. Donko.

Najbolj sta se izkazala Bruno Borovnik in Silvo Lah z zmaganjem nad svojimi nasprotniki. Neodločeno pa so se borili A. De Costa, M. Novak, I. Irgel in Z. Hriberšek.

BILE SMO V GORENJU

Praznovanje dneva žena organizirajo v delovnih kolektivih različno. Ponekod je bolj ali manj obvezna formalnost, večinoma pa je vsebina praznovanja doživlja v takšnem obsegu, kakršnega ima ta praznik, namreč, da sodobna žena v resnici občuti, da ustavno določena enakopravnost žensk ni samo deklaracija. Delavke uprave Železniškega transportnega podjetja Maribor so se letos odločile za svojevrsten način praznovanja dneva žena. Sklenile so, da bodo obiskale tovarno gospodinjske opreme Gorenje-Velenje iz dveh razlogov. Prvič, ker ta tovarna zaposluje pretežno ženske, in drugič, ker tovarna proizvaja izdelke, ki močno razbreme-

njujejo sodobno zaposleno ženo. Ta svoj sklep so tudi uresničile.

Bile so prisrčno sprejete in pogoščene, omogočen jim je bil strokovni ogled delovnega procesa, seznanjene so bile z življenjem v podjetju. Skratka, na svoje oči so se prepričale o resničnosti znanega reka: »Gorenje Velenje — lepša našim gospodinjam življenje«. Zaradi tega ne more biti samo fraza, če občutijo izreči vodstvu tovarne še enkrat — hvala! Kolektivni pa zaželeli obilo delovnih uspehov, zaposlenim ženskam pa mnogo osebne sreče!

Enkratne obiskovalke tovarne Gorenje - Velenje so danes zopet vsaka na svojem delovnem mestu.

Bogatejše so za doživeto

spoznanje, da je uporaba tehničnih dosežkov žene nove dobe osvobodila v tolikšni meri, da se njena enakopravnost vse bolj uresničuje, saj jo uporaba sodobne gospodinjske opreme sprošča tako, da se bolj kot kdajkoli prej more uspešno posvečati strokovnemu izpopolnjevanju pri poklicnem delu, vzgoji otrok, osebnemu razvedrilu in prav gotovo ne nazadnje tudi družbeno-političnem življenju ter delu v našem samoupravnem sistemu.

Marija Borin,
Maribor

POPRAVEK

Pri zahvali za pokojno Viktorijo Repnik objavljeno v prejšnji številki, je pomotoma izostala zahvala sorodnikom. Pomota pa je bila tudi pri objavi imena moža, ki je pravilno Jernej.

IZ SODNIH DVORAN

DRZNA TATICA

Javni tožilec iz Celja je vložil na šoštanjko občinsko sodišče obtožnico proti Silvi Pesjak. Ta je namreč obdolžena, da je 5. februarja letos v dopoldanskih urah v Šoštanjju vzela Neži Šmon iz ročne potovalke 800 dinarjev.

Silva Pesjak je v Šoštanjju srečala Nežo Šmon in se ji ponudila, da ji pomaga pri nošnji prtljage. Čeprav Pesjakove ni poznala, je na videz ustrežljivemu dekletu zaupala svojo potovalko. Dekle pa je kmalu pokazalo svoje namere in je med prenašanjem iz potovalke vze-

la denarnico, iz nje pa šop bankovcev. Ko je Šmonova to videla, je prišla Pesjakovo za roko, vendar se je ta iztrgala in pobegnila z ukradenim denarjem.

Delavci postaje milice so po opisu prepoznali Silvo Pesjak, ki se že dalj časa klati naokoli in ji tudi delo v

tovarni gospodinjske opreme Gorenje ni dišalo, saj ga je samovoljno zapustila. Zato so jo dobro poznali, jo izsledili in ji odvzeli ukradeni denar, ki ga je imela skritega v desnem čevlju. Na srečo, ker so pač delavci postaje milice hitro ukrepali, je Šmonova dobila nazaj ves ukradeni denar. Pesjakova pa se bo za svoje tatinsko dejanje morala zagovarjati na sodišču. To pa ni njen prvi zagovor na občinskem sodišču, saj se je tu zagovarjala še kot mladoletnica, ko je ukradla 78-letni Frančiški Drev 710 dinarjev in jih še do zdaj ni vrnila.

POŠTENOST NA REŠETU

V naši občini samopostrežne trgovine niso več redkost. Vedno več jih je, potrošniki pa se vanje radi zatekajo.

V samopostrežnih trgovinah pa se dogajajo tudi primeri, ko posamezni kupovalci želijo odnesti neplačano blago. Zato lahko trdimo, da je samopostrežni način trgovanja preizkusni kamen poštenosti potrošnikov. Marsikateri, ki je kupoval v samopostrežni trgovini, so ga že preizkusili v kolikšni meri je pošten. Trgovci namreč občasno kontrolirajo kupce, včasih pa tudi po prijavi neposredno povabijo kupca, za katerega mislijo, da določenega blaga ni plačal, na razgovor. Zavoljo tega se večkrat dogodi, da osumijo in pregledajo tudi poštenega občana. Temu se seveda vedno lepo opravičijo. Seveda pa taki kupci kaj stežka pozabijo, da so bili osumljeni.

Napisati moramo, da so takšne občasne kontrole kupcev vendarle potrebne, ker so primeri, ko so pri pregledanih našli neplačano blago, ki so ga hoteli na-

skrivaj odnesti iz trgovine. Zlasti v velenjski Tržnici je bilo takih »kupcev« žemno.

Nekateri nepošteni kupovalci so se morali zaradi neplačanega prilaščene blaga tudi zagovarjati pred sodnikom. Šoštanjko sodišče je nekaj takih primerov že obravnavalo. Ker je šlo za majhno količino prilaščenih živil, so seveda bile izrečene kazni sorazmerno nizke.

Tem primerom smo v našem časniku namenili nekaj več prostora zato, ker menimo, da bi se nad njimi morali vsi zamisliti, v prvi vrsti pa seveda tisti, ki menijo, da jih pri nakupovanju v samopostrežnicah ne bodo opazili, če bodo v torbo vtaknili kakšen majhen zavojček in se ne ravnajo po običajnih načelih kupovanja v samopostrežnih trgovinah. Naše pisanje pa velja tudi tistim poštenim kupcem, ki jih je slučajno doletela kontrola in se je iz-

kazalo, da si niso hoteli ničesar prilastiti. Na rovaš drugih — nepoštenih, pač pridejo na rešeto preizkusa poštenosti včasih tudi pošten kupci.

KAR DVA ALKOSKOPA POZELENELA

Po cesti Slovenj Gradec — Velenje, je 7. marca ob 2.15 pripeljal DOMINIK MORI iz Velenja, Saleška cesta 22c. V križišču Saleške in Kidričeve ceste se je postavil z vozilom tako, da OTO TRBOVŠEK iz Velenja, Zidanškova 3 ni vedel, kam bo Mori zapeljal in je zato močno zavrl. Ker pa je bila cesta zasnežena, ga je zaneslo v Morijev avtomobil, katerega je potisnilo s ceste na travnik. Na obeh vozilih je za 3.000 dinarjev škoda.

Pri obeh voznikih so opravili preizkus z alkoskopom, ki sta pozelenela in so obema voznikoma začasno odvzeli vozniška dovoljenja, Oto Trbovšku pa še evidenčne tablice.

KREDITNA BANKA CELJE

SPOROČA

občanom, da se je združila z Ljubljansko banko. Vse naše bančne enote od Koroške do Zasavja in Obsotelja se s tem vključujejo v denarne prijeme, ki jih nudi prebivalstvu Ljubljanska banka.

SEDAJ LAHKO TUDI V NAŠIH ENOTAH KORISTITE PREDNOSTI VELIKE BANKE

IN DOVOLITE ŠE NASVET:

Pravi naslov za denarne zadeve je Ljubljanska banka, ki zajema odslej tudi podružnice Celje, Slovenj Gradec, Velenje, Slovensko Bistrico, podružnico za kmetijstvo in Celjsko mestno hranilnico z vsemi ekspoziturami.

OD 1. DO 10. APRILA POPIS PREBIVALSTVA

Občinska popisna komisija seznanja prebivalstvo z vprašanji, ki so na popisnem listu.

Občinska popisna komisija seznanja prebivalstvo s vprašanji, ki jih vsebuje popisnica, ki bo izpolnjena za vsako osebo pri popisu prebivalstva v aprilu 1971.

Popisnica vsebuje naslednja vprašanja:

1. Priimek in ime
2. Rojstni datum (dan, mesec, leto rojstva)
3. Spol

4. Rojstni kraj (naselje, občina)

5. Kraj stalnega stanovanja (naselje, občina)

6. Če oseba v kraju stalnega stanovanja ne stanuje ves čas od rojstva

a) od kod se je priselila (naselje, občina)

b) leto preselitve

7. Zakonski stan

8. Število živorojenih otrok (za ženske)

9. Koliko od teh otrok še živi

10. Narodnost ali etnična pripadnost

11. Materin jezik

12. Šolska izobrazba

13. Razred in vrsta šole, ki jo oseba redno obiskuje

14. Pismenost

15. Poklic

16. Poklic vzdrževalca

17. Položaj v poklicu

18. Stopnja strokovne izobrazbe

19. Panoga dejavnosti

20. Sektor

21. Kraj zaposlitve in naziv organizacije oziroma organa.

Občane opozarjamo, da pravočasno pripravijo vse potrebne podatke, ki jih bodo zbirali pri popisu, da bi le-ta potekal brez zastojev in težav.

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi našega ljubega očeta

VINKA GREBENŠKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so počastili njegov spomin, nam izrazili sožalje, mu darovali vence in cvetje ter v teh težkih urah sočustvovali z nami in ga spremili na njegovi zadnji poti.

Zahvaljujemo se tudi govorniku Ivanu Jenku za njegove ganljive besede ob grobu, kakor tudi pevcem za pretresljive žalostinke na domu in na pokopališču.

Posebno se zahvaljujemo upravi rudnika lignita za vso pomoč pri organizaciji pogreba, kakor tudi rudarski godbi in delegaciji uniformiranih rudarjev.

Vsa zahvala primariju dr. Alojzu Fijavžu za njegov trud in lajšanje bolečin v času očetove bolezni.

Vsem še enkrat — hvala.

Sin Ciril z družino

MALI oglasi

PREKLIC

• Veljavnost plačilnega kartončka RLV, številka 326, preklicuje: Marjan Tratnik, Salska 22, Velenje, in Viljem Per, Slandrova 39, Velenje, št. 1.111.

STANOVANJA

• Strojni tehnik — Izredni študent, išče ogrevano sobo čim bližje centru Velenja. Naslov v uredništvu.

• Mlada zakonca iščeta prazno sobo s kuhinjo, za dobo enega leta v Velenju ali bližini. Naslov: Jože Jelen, Posavskega 9, 61000 Ljubljana.

PRODAM

• Ugodno prodam stanovanjsko hišo z gospodarskim poslopjem in 2 ha zemlje v Sempetru v Savinjski dolini (ob glavni cesti) ali menjam hišo z gospodarskim poslopjem za večjo delavnico. Naslov: Ernest Zolnir, Sempeter 15 v Savinjski dolini.

• Prodám gradbeno parcelo (1075 m²) v okolici Velenja. Naslov: Zidanškova 5, soba 3, Velenje.

• V Ravnah pri Šoštanju prodam 63 arov zemlje — gradbene parcele. Naslov: Slavka Jelen, Trg svobode 13a, Ravne na Koroškem.

ZAKAJ VELENJČANI ZMRZUJEJO

V naše uredništvo je prispelo več pism v katerih se prebivalci Velenja pritožujejo nad slabim toplovodnim ogrevanjem stanovanj, poslovnih in proizvodnih prostorov.

Njihove pritožbe so to zimo upravičene, saj so bili v najhujših mrzlih dneh in nočeh radiatorji komaj malo topli.

Za pojasnilo smo se obrnili v rudnik lignita, ki razdeljuje toplo vodo, vzdržuje naprave in tudi pobira pristojbino. Zvedeli smo, da bodo težave z ogrevanjem toliko časa, dokler ne bodo priključili toplovodni vod na šoštanjsko elektrarno. Kazno je, da bodo napajanje velenjskega toplovodnega omrežja še letos uredili. Montirali so

že vod do Šoštanja, zdaj morajo zgraditi le še dodatne naprave in priključek. Velenjčani bodo brez dvoma zadovoljni, če bo vse urejeno do prihodnje zime. V rudniku zagotavljajo, da bo.

Vzroki za zdajšnje slabo ogrevanje so zaradi okvar na kotlovnih napravah v stari velenjski elektrarni, ki sedaj obratuje le še kot toplotna. Vemo, da je elektrarna v pogonu že več kot 40 let in so naprave v njej brez dvoma dotrajane. Poleg tega pa tudi zmogljivost ne zadošča več, ker so na obstoječe ogrevalne naprave v zadnjih letih priključili nove porabnike. V Velenju je na toplotno priključena približno tretjina mesta, večji del poslovnih pro-

storov in industrijskih objektov.

Zanimali smo se tudi kolikšna bo cena toplovodnega ogrevanja potem, ko bodo omrežje priključili na elektrarno v Šoštanju. Zdaj plačujejo stanovalci za srednje stanovanje 600 do 700 dinarjev. Menimo, da je to zelo ugodna cena. Vendar pa moramo takoj dodati, da so lahko to ceno obdržali zato, ker k stroškom toplovodnega ogrevanja znatno prispevajo rudnik, Gorenje in elektrarna in rudnik zavoljo tega stanovalec ne zaračunava dejanskih stroškov. Računajo, da bodo dejanski stroški, potem ko bodo velenjsko omrežje priključili k elektrarni v Šoštanju, nekoliko nižji. Če pa bodo šli na ekonomsko ceno in če bodo odpadli prispevki treh podjetij, bodo morali uporabniki plačevati vendarle večje zneske za ogrevanje.

ZAHVALA

Ob nenadni smrti naše drage mame in stare mame

MARIJE KOJC

roj. Sip, upokojenke iz Šoštanja

se zahvaljujemo predvsem Sonji in Janezu Strnadu, ki sta ji ob smrtni uri stala ob strani in nam pomagala. Nadalje se zahvaljujemo za nesebično pomoč družinam Grebenšek, Vrabič, Turk, Težak, Soln ter Štefki Čebul. Iskrena zahvala tudi številnim darovalcem cvetja in vencev ter vsem, ki so jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi tovarišu Milošu Volku za ganljiv poslovlilni govor.

Sin Viktor in hčerka Malvina z družinama

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER VELENJE

je odprl na Paškem Kozjaku peskokop, v katerem si lahko preskrbite kvalitetni pesek.

Cenik za pesek je naslednji:

Za gospodarske organizacije, ki so pri nakupu peska oproščene prometnega davka stane 1 m³ 27 din, če ga naklada prodajalec, če naročnik sam naklada stane 1 m³ 24 din.

Za privatnike, ki pri nakupu niso oproščeni zveznega prometnega davka, stane 1 m³, če naklada prodajalec 33 din in 29,50 din, če naročnik naklada pesek sam. V to ceno je vračunano 21,5 odstotka prometnega davka.

Naročila za pesek oddajte v prodajni službi na novi industrijski hali RSC (nasproti železniške postaje).

Privatniki plačajo račun vnaprej in dobijo pesek po predloženem potrdilu o vplačilu.

Dostop v peskokop je pri odcepu iz glavne ceste v Paki, pri kmetu Sovineku.

Se priporočamo!

Prodajna služba RSC Velenje

CENJENE POTROŠNIKE

severozahodnega dela Velenja obveščamo, da v samopostrežni prodajalni MARKET poslujemo z neprekinjenim delovnim časom, in sicer:

- trgovina ob delavnikih od 7. do 19. ure
- bife ob delavnikih od 7. do 20. ure
- trgovina ob nedeljah od 7. do 10. ure
- bife ob nedeljah od 7. do 13. ure

V samopostrežni prodajalni Market vam nudimo bogato izbiro vseh vrst blaga: špecijsko, delikatesno, sadje, zelenjavo ter dnevno sveže meso.

Večje količine nakupljenega blaga vam dostavljamo na dom.

Zagotavljamo vam hitro, ceneno in solidno postrežbo.

Za nakup se vam priporočamo

ERA Velenje,
kolektiv Marketa
na Efenkovi cesti

ZAHVALA

Ob boleči izgubi žene in mamice

ANGELE SEŠEL

se iskreno zahvaljujemo kolektivu TGO Gorenje za pomoč pri organizaciji pogreba, sosedom za vence, pevcem upokojenskega zbora za zapete žalostinke ter govorniku za poslovlilne besede.

Hvala vsem, ki ste jo spremljali na zadnji poti.

Zalujoči mož Franc s sinovoma Dragom in Brankom

ODPELJAL S KRAJA NESREČE

4. marca ob 22.10 se je FRANC TOMIC iz Velenja peljal iz Celja proti Velenju. Na zadnjem ovinku pred Velenjem ga je za-

neslo v levo in je zadel v nasproti vozeči avtomobil KARLA SELESA iz Celja, Vojkova 15. Na obeh vozilih je za okrog 1.000 dinarjev škode. Franc Tomić je odpeljal s kraja nesreče in so ga delavci postaje milice še isti večer našli v hotelu Paka.

SEJA ZVEZNE KONFERENCE SZDLJ — V stavbi zvezne skupščine v Beogradu je bila VII. seja zvezne konference SZDLJ, na kateri so razpravljali o ustavnih amandmajih. Konferenci socialistične zveze je prisostvoval tudi predsednik republike Josip Broz Tito. Predsednik Tito je izrazil v svojem govoru prepričanje, da bo javna diskusija o spremembah v ustavi plodna in pri tem naglasil, da je načrt amandmaja nastal po dolgem delu v koordinacijski in ustavni komisiji. • MODA V SLUŽBI SPORTA ALI NAROBE — Modni kreatorji niso najbolj prepričani, da bo njihova najnovejša modna izmišljotina dobro sprejeta. Zato so organizirali nogometno srečanje, v katerem so sodelovale najlepše manekenke, oblečene po najnovejši modi. V complete so vključili tudi nogavice, ki pokrivajo kolena. Gledalci, predvsem moški, so bili zelo navdušeni, samo da ne vemo ali nad nogometom ali videzom manekenk. • NOVA MODA TUDI PRI NAS — »Hod pents« — zelo kratke in tesne hlačke so najnovejša moda, ki se tudi pri nas uveljavlja. Topli dnevi so dovolili lepim mladim dekletom, da so odprla plašče in pokazala, da ne zaostajajo za svojimi vrstnicami v Londonu, Parizu... Razlika je morda samo v reakciji gledalcev. Naši ljudje se namerč še niso navadili na to smelo modo in izgleda, kot da so že pozabili na mini modo, ki je bila predhodnica dolgih kril.